

KS

TREDOBBELT INDIANERBRYLLUP PÅ "EBEN-EZER", PARAGUAY.

Med bønnen "Ore Ru reimeva yvágape" - "Fader vår, du som er i himmelen" - ble søndagen den 20. nov. 1977 et meget historisk samvær innledet av Juan Ortega, pastoren i Filadelfia, Yby-Yau (Eben-Ezer). Vi var samlet til et tredobbelt indianerbryllup. Etter hva vi vet er dette det første indianerbryllup, iallefall her i nord, og helt sikkert blandt oss pinsevenner. De tre parene bor her i kolonien, og har riktignok bodd sammen i mange år, og alle tre parene har barn. Men nå hadde noe nytt kommet inn i deres liv. De hadde opplevd frelse, noe som har forandret mye i deres liv, og gitt dem et annet livsinnhold. Nå ville de bli døpt, og da ble det jo selvsagt naturlig at de giftet seg først. Et av våre mål for arbeidet her er at indianerne skal integrere i det vanlige samfunn, og følge dets lover, også med hensyn til giftemål. Dog har vi et høyere og viktigere mål, å bringe dem evangeliet, noe som i sannhet kan forbedre deres livsforhold.

Det var med spenning vi så fram til dette bryllupet. Allerede før noen mnd. siden var Anna Strømsrud og snakket med forsvarsministeren, bl.a. sjef for indianersaker, om dette, og han anbefalt det på det varmeste. I samme anledning fikk han innbydelse til bryllupet, noe som han aksepterte. Men da dagen begynte å nærme seg, kom regntiden, noe som gjorde det usikkert om vi skulle få besøk av generalen. I regn er våre to framkomstmuligheter, fly eller bil, ubrukelig, eller i hvert fall svært usikre. Dagen før festen var været svært usikkert, men vi fikk da avvirket den sivile delen av bryllupet, og søndag våknet vi til en deilig dag med lettskyet vær og passende temperatur. Det paraguayske og norske flagg blafret så friskt i vinden, og kirken var vakkert pyntet med palme grener, bregner, blomster og paraguayske flagg, samt en løper i hvitt, og rød kneleskammel.

Like før kl. 10.00 kom forsvarsministeren med frue og et stort følge, og vi tok plass i kirken. De tre brudeparene tok seg virkelig fløyt ut i de nye klærne og skoene som Anna hadde skaffet dem til anledningen. Brudene hadde henholdsvis lysterød, grønn og gul ensfarget kjole, og brudgommene i mørkeblå bukser og hvite skjorter og slips. På et øyeblikk var kirken fylt med mere enn 300 personer, samt mange utenfor. Etter innledningen, og sangen "Nde Hesu che raiuhara" - Jesus du meg elsker - talte pastoren om ekteskapet utfra bibelen, og foretok så vielsen, par for par. Forsvarsministeren med frue var forlovere. Etter selve vielsen sang vi "Dies cuidará de ti" - Gud skal bevare deg -, og ordet ble gitt til forsvarsministeren som holdt en fin tale til parene. Tilslutt takket Anna Strømsrud spesielt forsvarsministeren for at han tok seg tid å komme, og for hans arbeid for indianerne.

Etter samværet hadde vi den glede å by ministeren med følge til middag hos oss, men ettersom han hadde flere innbydelse, måtte han forlate oss like etter middagen. For de øvrige gjestene - omkring 300 - med innbudte og ikke-innbudte - var det ordnet til ekte asado med mandioka: kjøtt stekt på spidd over et stort bål i ei slags grøft. Til anledningen måtte vår prektige økse late livet. Og det var så vist ingen som foraktet et så herligt måltid! Og som ellers, hadde vi bryllupskake - hele tre stykker, og hver fikk et stykke ~~xx~~ kake. Og det smakt fortreffende!. Postfestum fikk vi høre at hvordan vi kunne gjøre så stor atas på "bare" et indianerbryllup. Det fantes da høyere autoriteter i lands-

byen, og aldri hadde noen forsvarsminister æret deres bryllup med sitt nærvær! Men for oss var det viktig å vise at også disse er vanlige mennesker, med like rettigheter som andre. De er ikke "bare" indianere!

Forøvrig kan vi si etter 5 mnd. her på Eben-Ezer at vi trives utmerket i arbeidet. Vi er jo særlig opptatt med hospitalet og ellers helsearbeid rundt omkring, samt menighetsarbeidet. Hospitalet gir oss en fin kontakt med befolkningen, og senest igår fikk vi bevist vår berettigelse da jeg (Rudolf) ble tilkalt for å hente en fødende, og p.g.a. omstendighetene måtte forløse en vanskelig setefødsel under utrolig primitive forhold i lyset som sivet inn mellom bordene i veggen. Uten hjelp ville barnet ha dødd, og moren påført mye lidelser. Men vi ønsker ikke bare å være "jungel-doktor"; vi ønsker å bringe evangeliet ut, og det skjer bl.a. ved at vi har opp til 9 (11) møter pr. uke - 4 i lokalet, og resten på utposter, og det er en forunderlig åpenhet, og vi ser at ganske mange kommer på møtene (30-50 på hvert sted), og det beste av alt, at noen har bød seg. Derfor vil vi be dere at dere ber for oss og den innfødte menighet, at vi i sannhet må få være en rednings-stasjon her. Markene er alt hvite til høsten, be derfor Høstens Herre om å drive ut arbeidsarbeidere både fra Norge, og her i Paraguay!

Med hilsen:

Brit-Lajla og Rudolf Larsen

Caixa Postal 161

799000 - Ponta Porá

Mt.-BRASIL.

Yby-Yau den 24.11.77

Redaktøren,
Korsets Seier,
Oslo.

Guds rike fred!

I all beskjedenhet tillater vi oss å sende et lite brev/referat fra en for oss litt historisk dag, nemlig det første indiandr-bryllup her. Det er mulig stykket ble litt langt, og dere får i så fall gjøre en nødvendig reduksjon.

Teksten til bilde/bildene står på bildets bakside.

På forhånd takk.